

1. A másodfokú döntés visszavonása

Az Mttv. 41. § (2) bekezdése szerinti, a sajtótermékre vonatkozó nyilvántartás deklaratív hatályú nyilvántartás, mert a nyilvántartásba vétel nem feltétele a sajtótermék kiadásával kapcsolatos szolgáltatás, tevékenység megkezdésének, ugyanakkor a nyilvántartásba bejegyzett jog, tény, adat fennállásának bizonyítására szolgál. A sajtótermékek nyilvántartása – a Ket. 86. § (1) bekezdése értelmében – közhiteles hatósági nyilvántartás, amelynek közhitelessége alapján – az (1a) bekezdés rendelkezésével összhangban – vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot, továbbá az oda bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, a hatósági nyilvántartásból törölt adatról vélelmezni kell, hogy nem áll fenn mindaddig, amíg ennek ellenkezőjét nem bizonyítják. A közhiteles nyilvántartásban szereplő adattal, ténnyel szembeni bizonyítás azt a felet terheli, aki a bejegyzett adat, tény fennállását vitatja.

A közhiteles nyilvántartásba az alapító személye vonatkozásában bejegyzett adat valóságtartalmát az Alapítvány vonta kétségbe, azaz az előzőekből következően az Alapítványt terhelte annak bizonyítása, hogy a hatóság nyilvántartása helytelen adatokat tartalmaz. Ugyanakkor az Alapítvány sem az első- és másodfokú, sem a döntés-felülvizsgálati eljárásban nem nyújtott be olyan okiratot, bizonyítékot, amellyel a bejegyzett adat ellenkezőjét megfelelően bizonyította, illetve az adat ellenkezőjének bizonyítása céljából történt polgári eljárás megindításának tényét igazolta volna.

Az Alapítvány által benyújtott – egy, Dr. Bíró Zoltán által, 2018. augusztus 2-án tett nyilatkozat kivételével, amely állítása szerint a sajtótermék alapítója a Magyar Demokrata Fórum volt, és Csurka István a lap főszerkesztője – egyébiránt már korábban is a hatóság rendelkezésére álló okiratok, új ténnyel, adattal nem szolgálnak, így figyelemmel a nyilvántartás közhiteles jellegére is, nem alkalmasak arra, hogy a Bejelentők kérelmében foglaltak teljesítésének jogi akadályát képezzék.

A Bejelentők kérelme alapján indult hatósági eljárás tárgya ugyanis a nyilvántartásban szereplő adatok módosítása. Erre tekintettel a hatóság kizárólag abban a kérdésben foglalhat állást, hogy a közhiteles nyilvántartásba jelenleg alapítóként bejegyzett Csurka István elhunytára tekintettel, a közjegyzői okiratban foglaltakat figyelembe véve a Bejelentők kérelme szerint az alapító személyére vonatkozó nyilvántartási adat módosítható-e.

A másodfokú hatóság megállapította, hogy a Bejelentők kérelme a közjegyzői közokiraton alapul, amely minden kétséget kizáróan igazolja a benne foglalt adatok valóságát, az abban foglaltakkal szemben ellenbizonyításnak helye nincs.

Az Alapítvány által a jelen eljárásban ismételt benyújtott okiratokat megvizsgálva a másodfokú hatóság megállapította, hogy azok közel 30 éve kelt olyan magánokiratok, amelyek alapján a hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságok nyilvántartásba vették azokat az adatokat - többek között Csurka Istvánt alapítóként –, amelyek valóságát a nyilvántartási adatok módosítására irányuló közigazgatási eljárásig senki sem vitatta, az Alapítvány a közhiteles nyilvántartásba bejegyzett adat ellenkezőjét bizonyító iratot nem csatolt és a bejegyzett adat helytállóságának megdöntésére irányuló más eljárás megindítását sem igazolta.

A közjegyző a hagyatéki eljárásban, a bíró pedig a bírósági eljárásban a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően vélelmezte a sajtótermékek nyilvántartásába bejegyzett alapítói adat valóságát és fennállását.